

مهدی زادگان قبل از تشکیل جهاد، سایه کارهای عمرانی را در کنار دیگر دوستانش در حزب جمهوری داشته و از جمله افرادی است که نزد امام می‌روند و خواستار نگاه ویژه به روستاهامی شوند. خواسته‌ای که فمان امام برای تشکیل جهاد سازندگی در خرد ۵۷ منجر می‌شود.

نذر می‌کردن بیانند جهاد

گفتگو با سید خلیل مهدیزادگان

ماشین‌های اوراق

ابتدا تشکیل جهاد، دولت بازگان خیلی برای رفتن به روستاهای نمی‌داد. برای حل این مشکل به مدیران اداره‌ها می‌گفتیم ماشین‌های از رده خارج شان را در اختیار ما قرار دهنند. آنها هم از خدا خواسته می‌دادند، چون مصوبه‌ای داشتند که اگر ماشین‌های اسقاطی را به جایی می‌دانند عوضش ماشین نو می‌گرفتند. عموماً هم جیپ و لندرور بود. ما هم آن ماشین‌های اسقاطی و اوراق را می‌دادیم به بچه‌های انقلابی که تعمیرگاه داشتند و می‌گفتیم مثلاً دو ماشین را یکی کن! یا بعضی قطعات را عوض یا تعمیر کن.

به مدیران اداره‌ها می‌گفتیم ماشین‌های از رده خارج شان را در اختیار ما قرار دهند! آنها هم از خدا خواسته می‌دادند. ما هم آن ماشین‌های اسقاطی و اوراق را می‌داند. آبی که این‌ها صرف می‌کرند بوي گند می‌داد. وضعیت اسفناکی داشت. ما آن جا چند تانکر گذاشتیم و آب را از چشمه‌ای که از روستا فاصله داشت با لوله کشی تا داخل روستا آوردیم. وقتی آب را به روستا آوردیم، بچه‌های کوچک زیر شیر آب بازی می‌کردند.

نذر می‌کردن

یکی از موارد جالب در جهاد افرادی بودند که نذر می‌کردند چند ماه در جهاد کار کنند یا مثلاً کارهای مکانیکی و نجاری جهاد را به عهده بگیرند. بعضی هم نذر داشتند چند ماهی ماشین‌شان را در اختیار ما قرار بدهند. من خودم اول قرار بود دو ماه در جهاد بمانم، بعد شد شش ماه و بعد هم که ادامه پیدا کرد. هر کسی به شکلی کمک می‌کرد. وقتی به روستایی می‌رفتیم برای دروی گندم و کار تا شب طول می‌کشید مردم روستا برای آن‌ها یکی که امده بودند ساندویچ درست می‌کردند و به عنوان شام به آن‌ها می‌دادند.

سید محمد طباطبائی از روزهای نخست تشکیل جهاد سازندگی می‌گوید

احیای قنات به جای واردات مو تور پمپ

حسن سلطانی

دکتر سید محمد طباطبائی در زمان صدور فرمان امام مبنی بر تشکیل جهاد سازندگی، فارغ التحصیل زمین‌شناسی از دانشگاه تهران بوده و با توجه به رشته‌اش می‌شود مسئول بخش قنوات جهاد با اورباره روزهای شکل‌گیری جهاد در استان خراسان به گفتو شناسیم روزهایی که حمایت از تولید ملی را به خوبی معنا می‌کنند.

مخالف هم به جمع ما اضافه می‌شدند. چون آن‌ها هم به نوعی خود را مخاطب فرمان حضرت امام می‌دانند.

بحث و بررسی ما در کمیته‌های تخصصی داشتند که پژوهشی ساخته بود. آن را در دانشگاه راه اندخته بودند برای ثبت نام جهت کمک به بازسازی روستاهای خلاصه نمی‌شد. علاوه بر آن به روستاهای خدمات می‌زدیم تا به نتیجه درستی برای انجام خدمات در روستاهای برسیم. دروی گندم که شروع می‌شد مردم خودشان تریلی و کامیون می‌آورند. ما هم از ادارات مختلف ماشین‌های از رده خارج شان را می‌گرفتیم. از زن و مرد و پیر و جوان سوار می‌شندند و می‌رفتند برای کمک به دروی گندم کشاورزان. در فعل برداشت هر روز برناهه از اعماق داشتیم و اهسته آهسته کمیته اعزام برای درو هم شکل گرفت.

تولید فکر داخلی در نبود کالای خارجی

بعد از انقلاب تأمین قطعات مو تور پمپ و لوازم

دیگر چاهه‌ای عمیق خیلی سخت بود. چرا که خارجی بود و سخت پیدا می‌شد. هزینه‌اش هم بالا بود. در نتیجه با مهندس نگهبان مطالعاتی را انجام دادیم. در پی راهکاری بودیم که در این زمینه واستگی ما به خارج را کمتر کنند. سیستم قنات که سابقه چندین هزار ساله در کشور دارد را برای این مسئله مناسب دیدیم. یک گروه از بچه‌های دانشکده کشاورزی مأمور اندازه گیری تلفات آب در این کانال‌ها شدند و به این نتیجه رسیدند که مثلاً 10 لیتر آب داخل کانال؛ یک کیلومتر آن

شبانه روزی کار می‌کردیم و اضافه کاری و کارمندی اصلاح مطرح نبود. اگر به شهرستان می‌رفتیم شاید دو یا سه روز به خانه نمی‌آمدیم. اگر هم در شهرستان نبودیم از صبح تا آخر شب کار می‌کردیم و زمانی که تاریکی‌شده خانه‌برمی گشتم.

بسیج همکانی برای درو

من شدم مسئول بخش قنوات چون از رشته زمین‌شناسی درباره آب‌های زیر زمینی اطلاعاتی داشتم. در آن بخش تلاش‌مان بر این بود که قنات روستاهای را احیاء کنیم تا آب کشاورزی و شرب آن‌ها تأمین شود. به هر حال هر کس با توجه به تخصصی که داشت در قسمتی از کمیته‌ها مشغول می‌شد. عملده فعالیت‌ها دانشجویی بود اما کارمندان از ادارات